

Milování, rozlišujte!

1Ja 4:1-6 Milování, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa. (2) Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha; (3) každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není. Naopak, je to duch antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a který již nyní je na světě. (4) Vy však jste z Boha, děti, a zvítězili jste nad falešnými proroky, protože ten, který je ve vás, je větší než ten, který je ve světě. (5) Oni jsou ze světa; proto z nich mluví svět a svět je slyší. (6) My jsme z Boha; kdo zná Boha, slyší nás, kdo není z Boha, neslyší nás. Podle toho rozeznáváme ducha pravdy a ducha klamu.

Otázky pro děti: 1) Proč je třeba rozlišovat pravdu a lež?
 2) Proč křesťané zvítězili nad lži?
 3) Kde se učíme, co je pravda?

I. Pozor na učitele lži!

A. Apoštol Jan varuje církev, aby ji ochránil před lží.

1J 2:18-28, 1J 2:29-3:12, 1J 3:13-24, 1J 3:24, 1K 6:12, 2Tm 3:16-17, J 10:10

II. Podle čeho máme rozlišovat pravdu a lež?

A. Osoba Ježíše Krista je klíčem ke spáse.

Sk 20:29, Ř 5:18-19, Žd 2:16-17, 1Tm 2:5, Mt 28:18, 1K 15:53-54, 1J 2:6, 2K 3:18

III. Zvítězili jste!

A. Antikrist je poražen

Ř 8, J 12:31, J 14:30, J 16:11, Iz 14:13-14,

B. Kristus zvítězil!

Ř 6:9, 1K 15, Zj 3:21

IV. Každý slyší podle toho, komu patří

A. Nevěřící svět rád naslouchá lži.

B. Boží děti naslouchají Božímu slovu

Chalcedonské vyznání (451 A.D.)

My pak, následujícíce svatých Otců všichni jednomyslně učíme lidi, aby vyznávali jednoho a téhož Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jak dokonalého v božství, tak dokonalého v lidství, skutečně Boha a skutečně člověka, (který má) rozumovou duši a tělo, soupodstatného s Otcem co do božství a soupodstatného s námi co do lidství, jenž byl ve všem jako my, kromě hříchu, jenž byl počat přede všemi věky z Otce podle božství a v těchto posledních dnech za nás a za naši spásu narozeného z Panny Marie, Matky Boží, co do lidství, jednoho a téhož Krista, Syna, Pána, jednorozeného, aby (lidé) uznávali, že má dvě přirozenosti, nesmíšeně, neměnně, nerozdílně a neoddělitelně, a že toto rozlišení přirozeností není nijak zrušeno jejich spojením, avšak že vlastnost každé z přirozeností zůstala uchována, a je přítomna v jedné osobě a subsistenci, neodloučena ani nerozdělena do dvou osob, avšak v jednom a témž Synu, jednorozeném, Bohu-Slovu, Pánu Ježíši Kristu, jak o něm od počátku (stanovili) proroci a jak nás sám Pán Ježíš Kristus naučil a jak nám to předalo Vyznání svatých Otců.